vací) platy za podmínek platných pro pragmatikální státní úředníky, resp. jich pozůstalé. Avšak z tohoto ustanovení je patrno, že předpisy služební pragmatiky měly býti pouze směrnicí pro postup úřadu v případě přeložení st-lova do trvalé výslužby a že neplatily na st-le přímo, neboť pensijní základnu tvoří roční s m l u v n í plat a nikoli požitky zákonnými předpisy stanovené. Okolnost sama pak, že st-l měl nárok na odpočivné požitky, není znakem veřejnoprávního služebního poměru, když v ryze soukromoprávních poměrech služebních jest institut výslužby a nároku na pensijní (zaopatřovací) požitky obecně znám. Konečně je ze služební smlouvy patrné, že st-li nebylo propůjčeno systemisované místo v určitém osobním stavu a v určité úřednické kategorii a že platový zákon — právě tak jako služební pragmatika — neměl platiti na jeho služební poměr, nýbrž že v určitých relacích mělo býti pouze postupováno u st-le podle předpisů platných pro státní úředníky pragmatikální.

Uvedené okolnosti nasvědčují nezvratně tomu, že st-l nebyl ve veřejnoprávním služebním poměru k státu, nýbrž že sjednána byla mezi ním a státem, zastoupeným žal. úřadem, soukromoprávní služební smlouva. Spory ze soukromoprávního poměru jsou však z příslušnosti nss vzhledem k ustanovení §§ 2 a 3 lit. a) zákona o ss vyloučeny.

Č. 12.486.

Z d r a v o t n i c t v í. — Ř í z e n í s p r á v n í: * V mezích uvedených v § 29 nař. ministra orby č. 38.286/1896 R. T. č. 157/1896, vydaného k provedení zák. čl. XLVI:1895, je ponecháno úvaze úřadu, aby odborný posudek výzkumné stanice dal přezkoumati vrchnímu revisnímu sboru, úřad však není povinen tak učiniti jen proto, že strana posudek výzkumné stanice vzala v odpor.

(Nález z 8. září 1936 č. 14.297/36.)

V ě c: Dr. František M. ve Velkém Harčáši proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 17. července 1933 o falšování mléka.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Policejní komisařství v Komárně jako policejní trestní soud I. stolice rozsudkem z 3. dubna 1933 uznalo st-le vinným přestupkem § 3 lit. c) zák. čl. XLVI:1895, jehož se dopustil tím, že 3. ledna 1933 nechal dovézti do Komárna za účelem prodeje mléko, které podle rozboru stát. výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě bylo falšováno přidáním asi 10% vody, tedy uváděl do oběhu falšované mléko. Odsouzen byl na základě § 3 zák. čl. XLVI:1895 s použitím § 21 zák. čl. XL:1879 k trestu 5denního uzamčení, přeměněnému na peněžitý trest 100 Kč, a k peněžité pokutě 20 Kč, pro případ nedobytnosti na další jednodenní uzamčení, a k náhradě útrat řízení v částce 57.70 Kč jako poplatku za rozbor ve prospěch stát. výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě.

Nař. rozhodnutím byl uvedený rozsudek potvrzen v podstatě proto, že spáchání přestupku bylo dostatečně dokázáno chemickou kontrolou, jež byla provedena stát. výzkumnými ústavy zemědělskými v Bratislavě. K námitkám obviněného, týkajícím se metod určených stát. výzkumnými ústavy k provádění chemických rozborů, poznamenal žal. úřad, že jednotlivé metody jsou přesně a všeobecně používané v případech, kde jde o mléko podezřelé z falšování, jednotlivá určení se provádějí paralelně dvojmo. Posudky rozborů jsou vypracovány na základě dlouholetých zkušeností nabytých ústavem o mléku jednotlivých oblastí ústavu. Jednotlivé údaje uvedené v odvolání, od různých cizích autorů — většinou jako maxima a minima —, nemohou býti směrodatnými pro mléko, jehož bližší původ je přesně znám, a mohou platiti jen pro mléko neznámého původu a množství.

O stížnosti, podané na toto rozhodnutí, uvážil nss toto:

Podle §§ 5 a 6 zákona o ss poskytuje nss ochranu proti správním úřadům jen, pokud se strana před nimi bezvýsledně domáhala práva. Nesmí se proto přicházeti před nss s novotami, nýbrž může se strana odvolávati jen na to, co uplatňovala ve správním řízení. V odvolání, podaném proti rozsudku I. stolice, brojil st-l proti správnosti odborného posudku stát. výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě, odvolávaje se na dvě znalecká dobrozdání; nedbání předpisů nař. ministra orby č. 38.286/1896 nevytýkal. Uvádí-li se ve stížnosti, podané k tomuto soudu, že při vzetí vzorků z mléka, o které jde, nebylo postupováno podle předpisů § 11 odst. 6 č. 1 a § 12 odst. 1 cit. nař. a že odborný posudek stát. výzkumných ústavů zemědělských nebyl podle § 29 tohoto nařízení předložen k přezkoumání vrch. revisnímu sboru, uvádí vesměs okolnosti, jež nebyly předneseny ve správním řízení, takže úřadu nebyla vůbec dána možnost, aby k nim zaujal stanovisko po stránce skutkové a právní. Tyto okolnosti, přednesené po prvé ve stížnosti k tomuto soudu, jsou podle toho, co bylo výše uvedeno, nepřípustnými novotami a nelze se proto jimi zabývati.

Ve stížnosti lze ovšem spatřovati též námitku, že, když st-l, odvolávaje se na posudky dvou znalců, vzal v odpor správnost odborného posudku stát. výzkumných ústavů zemědělských, měl žal. úřad se zřetelem na ustanovení § 29 min. nař. č. 38.286/1896 předložiti tento posudek vrch. revisnímu sboru k přezkoumání. Než tato námitka je neodůvodněná.

Podle § 28 nař. ministra orby č. 38.286/1896 (R. T. č. 157/1896), vydaného k provedení zák. čl. XLVI:1895, v trestním řízení prováděném na základě tohoto nařízení, případně zákona, je-li potřeba lučební, semenářskou anebo drobnohlednou cestou přezkoumati polnohospodářské plodiny, výrobky anebo potřeby anebo falšovací látky, možno žádati odborné dobrozdání jen od výzkumných stanic k tomu určených min. zemědělství, případně od vrch. revisního sboru (1. odst.). Odborné posudky výzkumných stanic, mimo výjimečné případy, označené v § 29 cit. nař., jsou s odborného stanoviska konečné a ani proti nim, ani proti případně vyžádanému posudku revisního sboru není možno se od-

volati (2. odst.). V § 29 se pak ustanovuje, že jestliže úřady, příslušné k stíhání přestupků podle tohoto zákona, nepokládají posudek nebo odborné dobrozdání výzkumných stanic o přezkoumaném vzorku .... za dosti jasný anebo za tak určitý, že na jeho základě — ani když se vezme zřetel na vnější okolnosti — není možno správně posouditi spáchaný čin, a jestliže proto takový odborný posudek nepovažují za přijatelný, případně dostatečný, aby na jeho základě byl vynesen rozsudek, v tomto výjimečném případě má právo úřad I. stolice, jakož i úřad odvolací předložiti za tím účelem takový posudek výzkumné stanice vrch. revisnímu sboru; v tomto případě takový posudek s příslušnými spisy se pošle min. zemědělství, které jej vydá vrch. revisnímu sboru k přezkoumání. Z těchto ustanovení je zřejmo, že rozsudek má býti zpravidla vydán na základě posudku výzkumné stanice a že jen výjimečně má úřad právo předložiti tento posudek k přezkoumání vrch. revisnímu sboru, když jej nepokládá za dosti jasný nebo určitý, za přijatelný nebo dostatečný k tomu, aby jej položil za základ svého rozhodnutí. Je tedy ponecháno v uvedených mezích úvaze úřadu, aby odborný posudek výzkumných stanic dal přezkoumati vrch. revisnímu sboru, není však povinen tak učiniti již z toho důvodu, že strana posudek výzkumné stanice vzala v odpor, třeba se tak stalo, jak se ve stížnosti uvádí, způsobem důkladným. Jak je zřejmo z nař. rozhodnutí, neměl žal. úřad žádných pochybností o odborné správnosti posudku stát. výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě a položil proto právem tento posudek za základ svého rozhodnutí. Opačný názor stížnosti nemá opory ve znění § 29 výše cit. min. nařízení. —

Č. 12.487.

P o j i š ť o v a c í p r á v o: **Paragraf 6 odst. 7 úrazového zákona, mluvě o učních, volontérech, praktikantech a jiných osobách, které pro nedokonaný ještě výcvik nejsou úplně placeni, označuje tímto výrazem ony kategorie osob, které nejsouce dělníky nebo závodovými úředníky teprve se na své budoucí zaměstnání vzdělávají a z toho důvodu nejsou dosud plně honorováni.**

(Nález z 8. září 1936 č. 14.528/36.)

V ě c: Úrazová pojišťovna dělnická v Brně proti rozh. zem. úřadu v Brně ze 7. listopadu 1933 o úrazovém pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Platebním výměrem ze 7. února 1929 předepsala stěžující si úrazová pojišťovna dělnická v Brně firmě Vrbenská přádelna a tkalcovna v Praze doplatek pojistného příspěvku k úrazovému pojištění za léta 1926—1928. Diference ta vznikla po názoru stěžující si pojišťovny tím, že firma započítávala zámečnického učně a neúplně placené mladistvé dělníky (odvinovače) s jejich skutečným výdělkem, ač měli býti započítáni s fiktivním výdělkem vyšším podle § 6 úrazového zákona.